

ΣΟΛΩΝ ΚΑΙ ΚΡΟΙΣΟΣ «ΜΗΔΕΝΑ ΠΡΟ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ ΜΑΚΑΡΙΖΕ»

[ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ](#)

Ο Σόλων, ο περίφημος Αθηναίος νομοθέτης, επισκέφτηκε τη Λυδία και τον βασιλιά της Κροίσο που ήταν ονομαστός για τους θησαυρούς που είχε συγκεντρώσει στο βασίλειό του.

Σαν έφτασε ο Σόλων, τον φιλοξένησε στα βασιλικά του ανάκτορα ο Κροίσος· κι ύστερα την τρίτη ή την τετάρτη μέρα με προσταγή του Κροίσου, υπηρέτες γυρνούσαν το Σόλωνα να δει τους θησαυρούς και του έδειχναν πόσο ήσαν όλα μεγάλα και πλούσια. Τον άφησε ο Κροίσος να τα δει όλα και να τα εξετάσει, κι όταν ήρθε η κατάλληλη στιγμή, του έκανε την ερώτηση: «Ξένε, ως εμάς έχει φτάσει η μεγάλη σου φήμη για τη σοφία και τα ταξίδια σου, πως η αγάπη σου για γνώση σε έσπρωξε να επισκεφτείς χώρες πολλές, για να τις σπουδάσεις. Έτσι λοιπόν τώρα ξύπνησε μέσα μου η επιθυμία να σε ρωτήσω αν είδες κάποιον άνθρωπο κίόλας που να είναι ο πιο ευτυχισμένος από όλους». Εκείνος έκανε την ερώτηση με την ιδέα πως είναι ο ίδιος ο πιο ευτυχισμένος ανάμεσα στους ανθρώπους.[...]

Η απάντηση όμως δεν ήταν αυτή που περίμενε ο Κροίσος. Ο Σόλων θεώρησε πιο ευτυχισμένο άνθρωπο τον Τέλλο τον Αθηναίο, έναν άνδρα που αφού απέκτησε παιδιά και εγγόνια πέθανε ηρωικά στη μάχη. Ούτε στη δεύτερη θέση κατέταξε τον Κροίσο ο Σόλων και τότε αυτός οργισμένος ζήτησε εξηγήσεις από τον Αθηναίο σοφό. Ο Σόλων του απάντησε.

«Κροίσε, εμένα λοιπόν που ξέρω καλά ότι ο θεός είναι όλος φθόνο και του αρέσει να φέρνει τα άνω κάτω, με ρωτάς για τα ανθρώπινα πράγματα. Στο μάκρος της ζωής του έχει κανείς πολλά να δει που δε θα τα 'θελε, και πολλά να πάθει.[...] Ο άνθρωπος είναι έρμαιο της τύχης. Σ' εμένα βέβαια εσύ φανερώνεσαι να έχεις πολλά πλούτη και να είσαι βασιλιάς πολλών ανθρώπων. Όμως εκείνο που ρωτάς ακόμη δεν είμαι σε θέση να το πω, πριν μάθω πως είχες καλά τέλη.[...] Όποιος τύχει, όσο ζει, να έχει τα πιο πολλά αγαθά, κι ύστερα να βρει και καλά τέλη στη ζωή του, αυτός για μένα, βασιλιά, αξίζει να φέρνει τον τίτλο αυτόν. Πρέπει λοιπόν σε κάθε πράγμα να εξετάζουμε το τέλος του, πού θα βγει. Γιατί πολλούς βέβαια ο θεός τούς άφησε για λίγο να γευθούν την ευτυχία, κι ύστερα τους γκρέμισε κάτω συθέμελα».

Μ' αυτά τα λόγια του δεν έδωσε ο Σόλων καμιά χαρά στον Κροίσο, κι αυτός, επειδή διόλου δεν τον υπολόγισε, τον έδιωξε, πεπεισμένος πως πρόκειται για έναν αστοιχείωτο, ο οποίος τα αγαθά που είχε μπροστά στα μάτια του δεν τα ψηφούσε, και έλεγε να βλέπουμε το κάθε πράγμα πού τελειώνει.

Ηροδότου *Ιστορία*, 1.30.1-1.33.1 (μετάφραση: Δ.Ν. Μαρωνίτης) Πηγή: Πύλη για την Ελληνική Γλώσσα

Η συνέχεια της ιστορίας ή η δικαίωση του Σόλωνα

Αργότερα η τύχη άλλαξε για τον πανίσχυρο και πάμπλουτο Κροίσο. Ηττήθηκε από τον βασιλιά των Περσών Κύρο και αιχμαλωτίστηκε. Λίγο πριν εκτελεστεί ο Κροίσος, όντας πάνω στην πυρά και συνειδητοποιώντας πόσο δίκιο είχε ο Αθηναίος σοφός, ανέκραξε τρεις φορές «Σόλων».

Αυτό προκάλεσε την περιέργεια του Κύρου που παρακολουθούσε την εκτέλεση και όταν έμαθε τον λόγο που ο μελλοθάνατος Κροίσος επικαλούνταν τον Σόλωνα, του χάρισε την ζωή.

Gerard van Honthorst, *Σόλων και Κροίσος*, 1624, Wikimedia Commons

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΘΕΟΔΩΡΑ ΓΛΑΡΑΚΗ

ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΕΤΣΑΚΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΘΕΟΔΩΡΑ ΓΛΑΡΑΚΗ